

จากใจศิษยาภิบาล คริสตจักรที่ 4 สืบสัมพันธ์วงศ์

สวัสดีครับ พี่น้องที่รักในพระคริสต์

เราจะสร้างชีวิตให้มีความมั่นคง เพื่อที่จะ ‘เตรียมรับมือกับวิกฤตชีวิต’ ได้อย่างไร? มีสิ่งใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อชีวิตคุณ? ‘การดำเนินชีวิตในแผ่นดินของพระเจ้า’ จะต้องทำอย่างไร? คุณทราบได้อย่างไรว่าคุณกำลังติดตาม “ผู้นำจอมปลอม” หรือ ‘พระเยซูคริสต์องค์เที่ยงแท้’? คุณจะแยกแยะระหว่าง “คำสอน และ ผู้สอน” ที่ดีและไม่ดี ได้อย่างไร? คุณจะตรวจสอบการเป็น “คริสเตียนเพียงในนาม (Nominal Christian)” อย่างไร? ‘ความเชื่อศรัทธาในองค์พระเยซูคริสต์’ จะสามารถทนต่อแรงกดดัน เมื่อต้องเผชิญกับวิกฤตชีวิตได้อย่างไร? “วิกฤตชีวิต” ที่เกิดขึ้นจะทำให้คุณ ‘มีชัยชนะ’ ได้อย่างไร? ‘พระวาทะของพระเจ้า’ มีคำตอบ

อย่าลืม ตรวจสอบว่าเราได้รับพระพรจากพระวาทะอย่างเต็มที่แล้วด้วยการตอบคำถามที่ปรากฏในตอนท้าย

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพร

ศจ.ดร.บัณฑูร บุญอิต

การเดินทางร่วมกับองค์พระเยซูคริสต์

พระธรรมลูกา 6:39-49

ตอน : การเตรียมรับมือกับวิกฤตชีวิต

คนส่วนใหญ่ไม่ได้สร้างบ้านด้วยตนเอง เราจะให้สถาปนิกออกแบบ มีวิศวกรและทีมช่างสร้างบ้านให้ เราทุกคน ตระหนักว่า เราจะต้องพึ่งผู้เชี่ยวชาญที่รู้ “วิธีการก่อสร้างบ้าน” และรู้ว่า “หากก่อสร้างบ้านไม่ถูกต้องจะมีอันตรายอะไรบ้าง” ในทำนองเดียวกัน เราต้องใช้ “หลักการ” นี้เช่นกัน เมื่อเราต้อง “สร้างชีวิต” ของเรา มีหลายคนที่ไม่ได้สร้างชีวิตของตนเอง และ มีหลายคนเข้าใจผิดว่าตัวเองได้วางรากฐานชีวิตและสร้างชีวิตของตนอย่างมั่นคงหลงผิดคิดว่า ตัวเองนั้นสามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีอิสระเต็มที่แล้ว

คำถามสำคัญสำหรับชีวิตของเราทุกคน คือ เราจะสร้างชีวิตให้มีความมั่นคง เพื่อที่จะฟันฝ่ามรสุมชีวิตได้อย่างไร? พระวาทะของพระเจ้าให้หลักการสำคัญที่เราจะต้องตระหนัก 5 ประการดังต่อไปนี้

1) มนุษย์ทุกคนได้รับอิทธิพลจากคนอื่น : “ใครควรจะมีอิทธิพลต่อชีวิตของฉัน?”

เมื่อเราเป็นเด็ก เราได้รับอิทธิพลจากพ่อแม่ ญาติพี่น้อง ครูบาอาจารย์ เพื่อนฝูงที่โรงเรียน ยิ่งไปกว่านั้น “ความคาดหวังและมาตรฐาน” ของเพื่อนในมหาวิทยาลัย,

เพื่อนร่วมงาน หรือ สื่อต่างๆทางโทรทัศน์

สื่อออนไลน์ หรือ แม้แต่แฟชั่นตามยุคสมัย

(ไม่เพียงแต่แฟชั่นในการแต่งตัว แต่รวมถึงทัศนคติ และวิถีชีวิต)

ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อเรา

เราปฏิเสธไม่ได้ว่า สิ่งต่างๆ รอบตัวเรามีอิทธิพลต่อ “ความคิด” ของเราตลอดเวลา ไม่เพียงแต่ “อารมณ์และความรู้สึก” เท่านั้นแต่ “การตัดสินใจ” ของเราก็ได้รับอิทธิพลจากสิ่งต่างๆ รอบตัวเราด้วย คุณอาจคิดว่า “นี่คือชีวิตของฉัน ฉันเป็นคนตัดสินใจเอง ว่าฉันจะทำอะไรกับชีวิตของฉัน” ในความเป็นจริงแล้ว การตัดสินใจแต่ละครั้งของคุณนั้น มีคนอื่นมากมายที่ “มีอิทธิพลและมีส่วน” ในการตัดสินใจร่วมกับคุณ บางคนคุณอาจรู้จัก บางคนคุณไม่รู้จัก ทุกการตัดสินใจของคุณนั้น คุณได้รับอิทธิพลจากคนอื่น อิทธิพลจากคนอื่นบางอย่างก็ดี บางอย่างก็นำมาซึ่งอันตรายต่ออนาคตของคุณ

การตัดสินใจที่ยิ่งใหญ่ในชีวิต คือ การตัดสินใจว่า “คุณจะให้ใครมามีอิทธิพลต่อชีวิตคุณ?” ใครคือคนที่จะช่วยคุณในการสร้างบุคลิกลักษณะ และ ช่วยพัฒนา และ สร้างชีวิตให้คุณ? การถามคำถามเช่นนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด เพราะเป็น “วิธีการที่จะนำทางช่วยคุณในการตัดสินใจ” ว่า “คุณจะอนุญาตให้ใครมามีอิทธิพลในชีวิตของคุณ?” ถ้าหากคุณ ยืนยันว่า “ไม่มีใครมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของคุณ คุณตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง” ก็เท่ากับว่าคุณกำลังตบอด เดินตกลงในหลุมพราง โดยที่ไม่ตระหนักว่า “มีสิ่งใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อชีวิตของคุณ?” ซึ่งส่งผลให้ “คุณไม่มีทางเลือกอย่างที่คุณควรจะมี” ดังนั้นคำถามสำคัญ คือ “ใครควรมีอิทธิพลต่อชีวิตของคุณ?”

“การตัดสินใจครั้งสำคัญที่สุดในชีวิต” ที่คุณสามารถทำได้อย่างไม่ผิดพลาด และมีผลกระทบกว้างไกล ก็คือ การให้องค์พระเยซูคริสต์

เป็นผู้มีอิทธิพลต่อทุกสิ่งทุกอย่างในการตัดสินใจของคุณ เพราะฉะนั้นคำถามคือ คุณได้ตัดสินใจยอมจำนนต่อพระเยซูคริสต์แล้วหรือยัง?

ใครคือเจ้าเหนือชีวิตของคุณ? ใครนั่งอยู่บนบัลลังก์ชีวิตของคุณ?

คริสเตียนไม่สามารถโอ้อวดว่า

“ตนเองมีอิสระสามารถตัดสินใจทำอะไรก็ได้ตามใจฉัน”

เพราะแท้ที่จริงแล้ว การกระทำและการตัดสินใจทุกอย่างของคริสเตียน

จะต้องเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า คริสเตียนไม่สามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ตนต้องการ โดยไม่คำนึงว่า “พระเจ้ามี่พระประสงค์ให้คุณทำเช่นนั้นหรือไม่?”

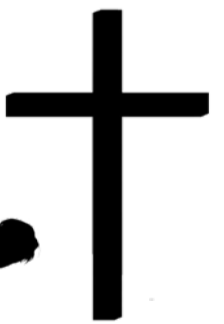
2) คริสเตียน มีพระเยซูคริสต์เป็น “เจ้าเหนือชีวิต” และ เป็น “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”

คริสเตียน คือ ผู้ที่คุกเข่าที่ไม้กางเขน ที่เขาตรึงพระเยซูคริสต์ พร้อมกับสำนึกว่า:

*พระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ์สูงสุด ผู้ทรงยุติธรรมและ เปี่ยมด้วยพระเมตตากรุณา ทรงยอมถูกตรึงสิ้นพระชนม์ถึงขนาดนี้เพื่อฉัน หรือ?

*ความบาปผิดเวรกรรมของฉันเป็นเรื่องที่สาหัสจริงจัง ถึงขนาดที่พระเยซูคริสต์ต้องมารับโทษแทนฉัน หรือ?

*ความผิดบาปเวรกรรมของฉันจนอาจจกรรจ์ร้ายแรงถึงขนาดที่มีเพียงพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าเท่านั้นที่จะสามารถมารับโทษแทนฉันได้ เช่นนั้นหรือ?

คริสเตียน คือ ผู้ที่ตระหนักว่า “สิ่งสำคัญที่สุดที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์โลก” คือ การที่ **พระเยซูคริสต์** พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าได้ทรง **สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน** เพื่อไถ่โทษความ **ผิดบาปเวรกรรม** ของมนุษย์ทุกคน พระเยซูคริสต์ทรง **เป็นขึ้นจากความตาย** ในวันที่สาม และ ทรง **สั่งสอน** เตรียมชีวิตสาวกตลอด 40 วัน **ก่อนที่พระองค์จะเสด็จไปประทับ ณ เบื้องขวาของ พระบิดา**

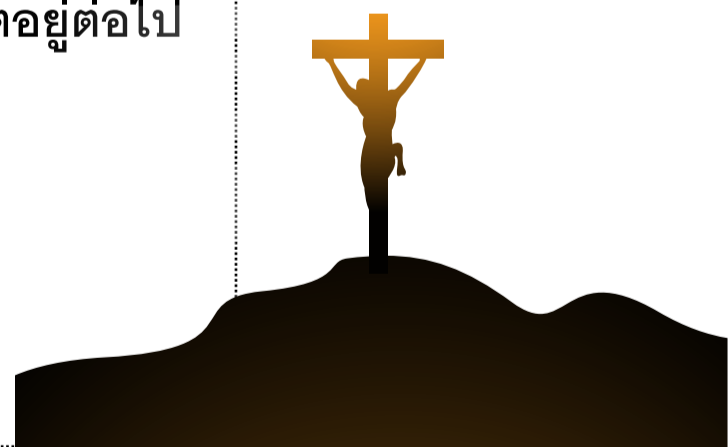
คริสเตียน คือ ผู้ที่ **เชื่อศรัทธา** ในองค์พระเยซูคริสต์ ผู้ทรง **รับโทษความผิดบาปเวรกรรมแทนเรา** พระเยซูคริสต์ทรง **อภัยโทษบาป** พร้อมกับให้โอกาสเรามีส่วนใน “**ชีวิตใหม่**” ร่วมกับพระองค์ ตั้งแต่ปัจจุบันและตลอดไปในอนาคต ดังนั้นคริสเตียนจึง “**ยอมจำนน**” ต่อองค์พระเยซูคริสต์และ “**ซาบซึ้ง**” ในพระคุณความรักของพระองค์ ดังเนื้อเพลง ‘เมื่อข้าพเฝ้าดูกางเขนประหลาด (When I survey the wondrous cross)’ ว่า

‘**ความรักพระเจ้ามหัศจรรย์ เรียกร้องชีวิตของฉัน วิญญาณของฉัน และทุกสิ่งทุกอย่างของฉัน**
Love so amazing, so divine. Demands my soul, my life, my all.

คุณได้ตอบสนองต่อพระเจ้าเช่นนั้นแล้วหรือยัง?
ถ้าหากพระเยซูคริสต์ทรง **สละชีวิต** ของพระองค์ **เพื่อคุณแล้ว**
คุณไม่สามารถตอบสนองเป็นอย่างอื่น
นอกจากการ **มอบชีวิต** ของคุณให้ อยู่ในพระหัตถ์พระเยซูคริสต์
นี่ไม่ได้เป็นหน้าที่ หรือ เรื่องของคนอื่น
แต่เป็นเรื่องของคุณและเป็นหน้าที่ของคุณที่จะ **ต้องตัดสินใจ**
เชื่อศรัทธา วางใจ ในพระเยซูคริสต์ คุณทำเช่นนั้น แล้วหรือยัง?
ท่านอัครทูตเปาโลได้เขียนอย่างชัดเจนในพระธรรมกาลาเทียว่า

²⁰ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป
แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า
ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้
ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยศรัทธาในพระบุตรของพระเจ้า
ผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรง **สละพระองค์เอง** เพื่อข้าพเจ้า
กาลาเทีย 2:20

พระเยซูคริสต์ได้ทรงตรัสกับสาวกว่า

¹⁶ท่านทั้งหลาย **ไม่ได้เลือกเรา** แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย
และได้ **แต่งตั้งท่านทั้งหลายไว้** ให้ท่านไปเกิดผล และเพื่อให้ผลของท่านคงอยู่
ยอห์น 15:16

พระเยซูคริสต์ทรงตรัสโดยเฉพาะกับ “สาวกวงใน 12 คน” ซึ่งตรงกันข้ามกับ “ธรรมเนียมของคนในยุคนั้น” ที่สาวก (ศิษย์ / นักเรียน) จะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะติดตาม รับปี หรือ อาจารย์คนไหน เพื่อที่จะเป็น “สาวก” เล่าเรียนจากอาจารย์คนนั้น แต่พระเยซูคริสต์ทรงเป็น ‘ผู้เลือก’ สาวก 12 คนนี้ จากบรรดาคนมากมายที่ติดตามพระองค์ ยิ่งไปกว่านั้นพระเยซูคริสต์ทรงกล่าวถึง ผู้ที่ติดตามพระองค์ว่า “พระบิดาทรงมอบเขาเหล่านั้นให้กับพระองค์ตามพระประสงค์และแผนการอันนิรันดร์ของพระบิดา”

37 สารพัดที่พระบิดาทรงประทานแก่เรา จะมาสู่เรา และผู้ที่มาหาเรา เราก็คงจะไม่ทิ้งเขาเลย
39 และพระประสงค์ของพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา นั้น ก็คือให้เรา รักษาบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงมอบไว้กับเรา มิให้หายไปกับคนเดียวน แต่ให้ฟื้นขึ้นมา (เป็นขึ้นจากความตาย) ในวันที่สุดท้าย
ยอห์น 6:37,39

เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงเรียกพวกเขา เขาเหล่านั้นได้ตัดสินใจที่จะติดตามพระองค์ พวกเขายอมให้พระองค์เป็น “เจ้านาย (Lord)” โดยยินดีจะเรียนรู้จากพระองค์ถึง “วิธีการดำเนินชีวิตแบบใหม่” และเพื่อที่จะ “มีชีวิตใหม่” ในชุมชนใหม่ พวกเขาได้ “เปิดใจ” ที่จะต้อนรับสิ่งใหม่ที่พระเจ้ากำลังทำ ในขณะที่พวกเขา กำลัง “เดินทางร่วมกับองค์พระเยซูคริสต์” ซึ่งเป็นการเดินทางที่จะ “เปลี่ยนแปลงชีวิต” ของพวกเขา การเดินทางจะสิ้นสุดเมื่อเราอยู่ในพระนิเวศน์ของพระบิดาชั่วนิรันดร์ เพราะพระเยซูคริสต์ “แผ่นดินของพระเจ้า” จึงได้เริ่มต้นแล้วในโลกนี้ พวกเขามีส่วนใน “แผ่นดินของพระเจ้า” และ “มีชีวิตใหม่”

ถ้าหากคุณเปิดใจต้อนรับองค์พระเยซูคริสต์ในชีวิตของคุณแล้ว คุณก็กำลังเดินทางร่วมกับองค์พระเยซูคริสต์ คุณก็จะมีส่วนร่วมใน “แผ่นดินของพระเจ้า” และเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้น

คำตรัสสอนขององค์พระเยซูคริสต์ที่ปรากฏอยู่ในพระธรรมลูกาบทที่ 6 ก็จะเป็นคำสอนสำหรับชีวิตคุณ ตั้งแต่บัดนี้และต่อไปชั่วนิรันดร์

ในพระธรรมลูกาบทที่ 6 พระเยซูคริสต์ได้ทรงสอนสาวกของพระองค์ว่า การดำเนินชีวิตในแผ่นดินของพระเจ้าจะต้องทำอย่างไรบ้าง? พระเยซูคริสต์ทรงชี้ให้สาวกทราบว่าพวกเขาจะต้องมี “วิธีการคิดและการประพฤติปฏิบัติตัว” ที่แตกต่างจากโลกนี้ พวกเขา กำลังมีส่วนร่วมใน “การปฏิวัติครั้งยิ่งใหญ่ของโลกนี้” เป็นการปฏิวัติ วิถีชีวิต พลิกคว่ำระบบของโลกนี้ เป็น “การปฏิวัติด้วยความรัก” ไม่ใช่สงคราม แต่เป็นความรักซึ่งรักได้แม้กระทั่งศัตรู อวยพรได้แม้กระทั่งคนที่สาปแช่งเรา แล้วไม่มีใครที่จะต่อต้านแรงอธิษฐานของเราได้ “แนวทางการดำเนินชีวิตแบบใหม่นี้” เป็นไปได้อย่างแน่นอนสำหรับสาวกขององค์พระเยซูคริสต์ในยุคนั้นและสำหรับเราทุกคนในปัจจุบันนี้ด้วย เพราะว่า “ฤทธิ์อำนาจของแผ่นดินของพระเจ้า” กำลังทำงานผ่านทางชีวิตของพวกเขา ด้วยเหตุที่ชีวิตเหล่าสาวกได้รับการเปลี่ยนแปลงและได้รับชีวิตใหม่ผ่านทาง “พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า” ขณะนั้นสาวกทุกคนเป็น “บุตรของพระเจ้า” ในแผ่นดินของพระเจ้า “การเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่”

ได้เริ่มต้นในชีวิตของพวกเขา เพราะ พวกเขาเป็น “คนยากจนฝ่ายวิญญาณ” พวกเขา “หิวกระหาย ความชอบธรรม” จึงได้รับ “ชีวิตนิรันดร์” และเป็น “ประชากรของพระเจ้า” ดังนั้นพวกเขาจะ “ต้องเรียนรู้” ที่จะติดตามองค์พระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็น “เจ้าเหนือชีวิต” และเรียนรู้ที่จะสร้างชีวิต ของตน ตาม “แบบอย่างและการทรงนำ” จากพระอาจารย์

3) พระเยซูคริสต์ทรงเตือนเราไม่ให้ติดตาม “ผู้นำจอมปลอม” แต่ให้ติดตามพระเยซูคริสต์ องค์เที่ยงแท้เท่านั้น

เรื่องนี้ไม่ง่ายเพราะว่า จะมีเสียงมาจากทุกสารทิศที่คอยบอกเราว่า เราควรจะทำอย่างไร เสียงที่ คอยรบเร้า ดึงเรา ให้คล้อยตาม และ แทรกแซงเข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตของเรา

พระเยซูคริสต์ทรงให้คำอุปมาว่า

39 พระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายเป็นคำอุปมาด้วยว่า คนตาบอดจะนำทางคนตาบอดได้หรือ ทั้งสองจะไม่ตกลงไปในบ่อหรือ 40 ศิษย์ไม่ใหญ่กว่าครู แต่ศิษย์ทุกคนที่ได้รับการฝึกสอนครบแล้ว ก็จะเป็นเหมือนครูของตน ลูคา 6:39-40

ภาพของคนตาบอด จูงคนตาบอด พวกเขาเดินตบ่อ เป็นภาพที่น่ากลัวยิ่งนักหากบ่อนั้นลึกมาก แต่ภาพที่น่ากลัวและน่าอนาถยิ่งกว่านั้นก็คือ คนที่ “ไม่รู้จักองค์พระเยซูคริสต์ (ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดและเจ้าเหนือชีวิต)” พยายามบอกและนำทางให้กับ “คนที่รู้จักองค์พระเยซูคริสต์” ว่าควรจะทำเนิ่นชีวิตอย่างไร!

ในปัจจุบันมีนักคิดที่เชี่ยวชาญ ที่คอยคิดค้นปรัชญาแนวทางการดำเนินชีวิตแบบใหม่ โดย มองข้าม (บางครั้งถึงกับดูถูก) “ความเชื่อศรัทธา ในพระเจ้า” บ่อยครั้งที่คนเหล่านี้มีความเก่งกล้า สามารถ ซาญฉลาด มีทักษะที่โน้มน้าวคนฟัง แต่มีความล้มเหลวในชีวิตส่วนตัว “รูปลักษณ์” ที่ปรากฏต่อสังคมดูดี แต่ชีวิตส่วนตัวสกปรก พวกเขาสอนอย่างหนึ่งแต่การกระทำตรงข้ามกับสิ่งที่ สอนต่อหน้าผู้อื่นทำตนเป็น “ผู้ใหญ่” ลับหลังกลายเป็น “เด็ก” อย่าให้คนแบบนี้มาข่มขู่คุณ อย่าให้ เขามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคุณ หรือ ทำให้ความเชื่อศรัทธาของคุณสั่นคลอน คุณสามารถ ยอมรับในความเก่ง ความรู้และทักษะในวิชาชีพของเขา แต่ต้องตระหนักถึง “ความตาบอดฝ่าย วิญญาณ” ของเขาด้วย

พระเยซูคริสต์ทรงสัพพัญญู (ความรอบรู้ทุกอย่าง เป็นพระลักษณะหนึ่งของพระเจ้า) พระเยซูคริสต์ คือ พระอาจารย์ที่เราสามารถ “ศรัทธา เชื่อถือ ไว้วางใจได้” พระองค์ทรงดำเนินชีวิต ให้เป็นแบบอย่างกับเรา ทรงพิสูจนบุคลิกภาพของพระองค์ให้เป็นที่ประจักษ์ชัด แจ่มแจ้ง ทั้งๆที่ ศัตรูของพระองค์ได้สาตโคลนใส่พระองค์มากมาย ความจริงที่เกิดขึ้น รบเร้าให้เราพิจารณาอย่าง จริงจัง เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงตรัสว่า “พระองค์เป็นทางนั้น ทรงเป็นความจริง และ เป็นชีวิต เป็นแสงสว่างสำหรับโลกนี้ เป็นพระบุตรองค์เดียวเท่านั้นที่ทรงรู้จักพระบิดา และ สามารถสำแดง พระบิดาอย่างชัดเจน และสามารถกอบกู้โลกนี้ให้หลุดพ้นจากอำนาจความผิดบาปและความตายได้”

6 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดา
ได้นอกจากจะมาทางเรา” 7 ถ้าท่านทั้งหลายรู้จักเราแล้ว ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย
ตั้งแต่นี้ไปท่านก็จะรู้จักพระองค์และได้เห็นพระองค์”

10 ท่านไม่เชื่อหรือว่า เราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา

คำซึ่งเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายนั้น เรามีได้กล่าวตามใจชอบ

แต่พระบิดาผู้ทรงสถิตอยู่ในเรา ได้ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์

11 จงเชื่อเราเถิดว่า เราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา

หรือมิฉะนั้นก็จงเชื่อเพราะกิจการเหล่านั้นเกิด

ยอห์น 14:6-7, 10-11

 จงสำรวจดูว่า

*คุณได้ติดตาม ‘ผู้นำฝ่ายวิญญาณ’ ที่จะช่วยให้คุณเติบโตขึ้นสู่ความไพบูลย์ในพระคริสต์
แล้วหรือยัง?

*ชีวิตของคุณถูกเปลี่ยนแปลงเป็นเหมือนพระอาจารย์ของคุณ แล้วหรือยัง?

พระอาจารย์ของคุณ คือ องค์พระเยซูคริสต์เจ้า

จงระวังนักวิพากษ์วิจารณ์ที่ทำให้เราไขว้เขว หลงทางและท้อใจ ทั้งๆที่นักวิพากษ์วิจารณ์เหล่านั้น
มีความจำเป็นต้อง “จัดการกับชีวิตของตัวเอง” หลายคนทำตัวราวกับว่า “มาตรฐานชีวิตของตน
สูงส่ง” แต่แท้ที่จริงแล้วชีวิตของเขาเต็มไปด้วย “การเสแสร้ง” ภายนอกเป็นแบบหนึ่ง ภายในเป็น
อีกแบบหนึ่ง พวกเขา มักจะคอยบอกคนอื่นด้วยเสียงอันดังว่า ต้องดำเนินชีวิตอย่างไร? ชีวิตที่ดีเป็น
อย่างไร? ทั้งๆที่ตัวเองดำเนินชีวิตที่เลวร้าย คนเหล่านี้มักจะพร้อมเสมอที่จะวิพากษ์วิจารณ์
คอยเสียดสี ตำหนิ เหน็บแนม ใน “ข้อบกพร่องของคนอื่น” บ่อยครั้งความบกพร่องเหล่านั้น
น้อยนิดเมื่อเทียบกับ “ความบกพร่องของตนเอง”

พระเยซูคริสต์จึงได้ทรงตรัสเตือนด้วยคำพูดแหลมคมซึ่งเป็นที่รู้จักและจดจำว่า

41 เหตุไฉนท่านมองดูสิ่งที่ในตาพี่น้องของท่าน
แต่ไม่ทั้งท่อนที่อยู่ในตาของท่าน ท่านก็ไม่รู้สึก

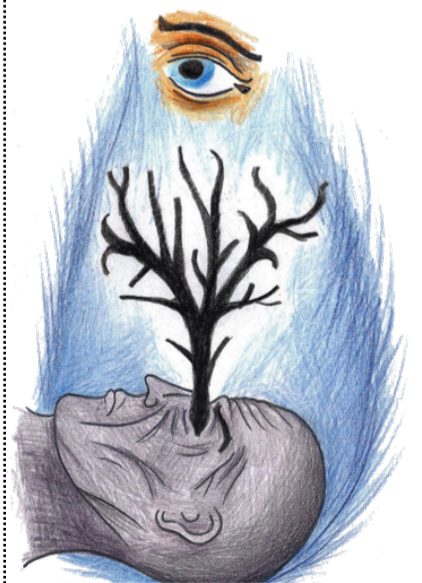
42 เหตุไฉนท่านจึงจะพูดกับพี่น้องของท่านว่า

‘พี่น้องเอ๋ย ให้เราขี้นองออกจากตาของเธอ’

แต่ที่จริงท่านเองยังไม่เห็นไม้ทั้งท่อนที่อยู่ในตาของท่าน ท่านคนหน้าซื่อใจคด

จงชักไม้ทั้งท่อนออกจากตาของท่านก่อน แล้วท่านจะเห็นได้ถนัด

จึงจะขี้นองออกจากตาพี่น้องของท่านได้ ลูคา 6:41-42

คำตรัสของพระเยซูจากประสบการณ์ในร้านของช่างไม้ ช่างล้าลึกแหลมคม บางครั้งเศษไม้ที่
คุณเห็นในตาของคนอื่น อาจจะมาจกท่อนไม้ที่อยู่ในตาของคุณ

พระเยซูทรงให้ภาพเปรียบเทียบ แสดงความแตกต่าง ที่ชัดเจน เกินจริง เพื่อชี้ให้เห็นถึงความ
โง่เขลาและความหน้าซื่อใจคด เมื่อเราตำหนิ ข้อบกพร่องและความผิดของคนอื่น ทั้งๆที่เราตาบอด
ต่อความผิดและข้อบกพร่องของตัวเองซึ่งมีมากกว่าของคนอื่นเสียอีก ประเด็นไม่ได้อยู่ที่ว่า เมื่อมี
คนทำผิด ไม่ให้แยกแยะ ความผิดชอบ ชั่วดี หรือ ทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น แต่ประเด็นอยู่ที่การกระทำ
แบบนั้นเป็น การพินิจพิเคราะห์ตัดสิน ด้วย ความไม่เป็นธรรมและด้วยความหน้าซื่อใจคด นั่นคือ
เราไม่ควรจดจ่อกับเรื่องความบาปของคนอื่น จนมองไม่เห็นความบาปของตนเอง

คนหน้าซื่อใจคด คือ คนที่ทำเป็น เครื่องศาสนาเพื่อให้เห็นชอบ ยอมรับ หรือ ยกย่องชื่นชม
บทเรียนจากคู่สามีภรรยา : สามีรู้สึกว่าเขาสื่อสารกับภรรยาด้วยความยากลำบาก เขาจึงสรุปว่า
ภรรยาของเขาคงจะเริ่มหูดัง นั้นเขาจึงตัดสินใจที่จะทดสอบดู โดยไม่บอกภรรยา เย็นวันหนึ่ง
เขาเดินไปฝั่งตรงข้ามของห้อง ซึ่งภรรยามองไม่เห็นเขา เพราะเธอนั่งหันหลังให้เขา เขากระซิบ
เบาๆว่า “ที่รักคุณได้ยินเสียงผมไหม?” ไม่มีคำตอบ เขาจึงขยับเข้าไปใกล้อีกนิดหนึ่ง พร้อมกับ
ถามคำถามเดิมอีกว่า “ที่รักคุณได้ยินเสียงผมไหม?” เจียบกริบ! เธอไม่ตอบอะไรเลย เขาจึงขยับเข้าไป
ใกล้ยิ่งขึ้นและกระซิบถามเธออีกเช่นเดิมโดยที่ไม่ได้รับการตอบสนองใดๆทั้งสิ้นจากภรรยา
ในที่สุดเขาไปยืนด้านหลังเธอ และ พูดยาวว่า “ที่รักคุณได้ยินเสียงผมไหม?” เขาประหลาดใจมาก
รู้สึกเสียหน้าและอับอาย เพราะเธอตอบด้วยความหงุดหงิด รำคาญ ว่า “ฉันตอบคุณว่า ได้ยิน
ตั้งสี่ครั้งแล้วนะ!”

ก่อนที่คุณจะขึ้นนิ้วไปที่คนอื่น จงซักไม้ทั้งท่อนออกจากตาของท่านก่อน (นั่นคือ สำรวจตัวคุณเองก่อน)

จงสำรวจดูว่า คุณแก้ตัวให้กับความบาปในชีวิตของคุณ โดยการชี้ไปที่ความผิดของคนอื่น
หรือเปล่า? เมื่อคุณเห็นผงในตาของพี่น้อง จงสำรวจดูว่า คุณมีท่อนไม้ (ความบกพร่องในเรื่องเดียว
กันนั้น) อยู่ในตาของคุณ หรือเปล่า?

อย่าลืม เมื่อคุณขึ้นนิ้วไปยังคนอื่นจะมีนิ้วอีก 3 นิ้วที่ชี้กลับมาที่ตัวคุณเอง

4) เราต้องระมัดระวังที่จะแยกแยะระหว่าง “คำสอน และ ผู้สอน” ที่ดี และ ไม่ดี

การสังเกตเห็นความแตกต่างระหว่าง “สิ่งดีและสิ่งเลว” เป็นประเด็นสำคัญในการตรัสสอน
ในข้อ 43 ถึง 45

43 “ด้วยว่าต้นไม้ดีย่อมไม่เกิดผลเลว หรือต้นไม้เลวย่อมไม่เกิดผลดี

44 เพราะว่าจากรูจักต้นไม้ทุกต้นได้ก็เพราะผลของมัน

เพราะว่าเขาย่อมไม่เก็บผลมะเดื่อจากต้นไม้มีหนาม

หรือย่อมไม่เก็บผลองุ่นจากต้นระกำ

45 คนดีก็ย่อมเอาของดีออกจากคลังดีแห่งใจของตน

และคนชั่วก็ย่อมเอาของชั่วจากคลังชั่วแห่งใจของตน

ด้วยใจเต็มด้วยอะไรปากก็พูดออกมาอย่างนั้น

ลูกา 6:43-45

อาจารย์ดอน คาร์สัน (Don A. Carson) ได้อธิบายบริบทของคำตรัสของพระเยซูคริสต์เกี่ยวกับ ต้นไม้และผลของมันว่าดังนี้

“ในสมัยขององค์พระเยซูคริสต์ ทุกคนรู้ว่า ต้นบัคธอร์น (Buck thorn) มีผลเล็กๆสีดำที่ดูคล้ายๆ “ผลองุ่นดำ” ส่วนดอกของต้นหนามทิสเชิล (Thistle) ซึ่งเมื่อมองแต่ไกลดูเหมือน “ผลมะเดื่อ (Fig)” ไม่มีใครสับสนระหว่างผลองุ่น กับผลบัคธอร์น เมื่อเขาเก็บมาเพื่อทำเหล้าองุ่น และไม่มีใครที่จะ แยกแยะไม่ออกระหว่าง “ผลมะเดื่อ และ ดอกหนามทิสเชิล (Thistle)”

ผู้นำศาสนาที่ดูดี (ดูเหมือน องุ่น หรือ ผลมะเดื่อ แต่ความจริงแล้วไม่ใช่) พวกเขาอาจจะดูว่า ชีวิตมีศีลธรรมและจริยธรรมที่เคร่งครัด มีจิตวิญญาณที่ดี น่าเชื่อถือ และ ใกล้ชิดกับพระเจ้า แต่ในความเป็นจริง พวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้น ในตอนแรกเมื่อดูแต่ไกล ยากที่จะแยกแยะ แต่เมื่อเวลา ผ่านไปการวิเคราะห์ตรวจสอบก็จะพิสูจน์ให้เห็นว่า ความจริงคืออะไร? คำสอนของเขาไม่ได้ช่วยให้ คุณเติบโตขึ้น แต่กลับทำให้คุณผิดหวัง บางครั้ง ถึงกับพาให้คุณ “หลงผิดและเดินห่างไปจากทาง ของพระเจ้า ท้อใจและประสบความล้มเหลว” สิ่งที่น่าอน คือ ไม่สามารถช่วยคุณให้ดำเนินชีวิต ของ “ผู้เป็นสุข” ที่อยู่ “ในแผ่นดินของพระเจ้า” เราจะต้องตระหนักว่า มีคน “สอนเทียมเท็จ” ปนเป ไปกับผู้สอน “ความจริงของพระเจ้า” ไม่ใช่ทุกคน ที่อธิบายพระวจนะได้อย่างถูกต้อง มีคำสอน เทียมเท็จ คำสอนตกขอบ มีการตีความหมายพระวจนะที่ผิดพลาด

ศิษยาภิบาล อาจารย์ ผู้นำคริสตจักร นักศาสนศาสตร์ ที่หลงกลวง และ ไม่ได้ยึดพระวจนะเป็น มาตรฐานชีวิตอย่างแท้จริง เขามีเจตนาธรรมอื่นแอบแฝง โดยสอนแนวความคิดของตนเอง อย่างมั่นใจ จึงนำคนมากมายเข้าสู่ “พันธนาการจองจำ”

แทนที่จะได้ “รับอิสรภาพที่แท้จริงในองค์พระเยซูคริสต์”

ผู้นำเหล่านี้ที่ยั่วยุ หลอกล่อ ให้ผู้คนเข้าสู่

“แนวทางการดำเนินชีวิตที่อะลุ่มอล่วยกับโลกนี้”

และเข้าสู่ “ความผิดบาป ปราศจากจริยธรรม”

พระเยซูคริสต์เตือนว่า “เราจะรู้จักต้นไม้จากผลของมัน”

ดังนั้นคริสเตียนจึงต้องดำเนินชีวิตด้วยความระมัดระวัง จะต้องไม่ไร้เดียงสา

แต่จะต้อง พินิจพิเคราะห์ ไม่เพียงคำสอน เราจะต้องตรวจสอบ ชีวิต บุคลิกลักษณะ

และ ความประพฤติ ของผู้สอน ทั้งในเรื่องส่วนตัวที่ไม่เปิดเผยด้วยเช่นกัน

 อย่าให้ความเชื่อศรัทธาของคุณสั้นคลอน เมื่อคุณพบ “คนหน้าชื่อใจคด” ที่ปลอมตน มา กล่าว อ้างว่า “ทำงานรับใช้พระเจ้า และ เป็นกระบอกเสียงสำหรับพระเจ้า” แต่กลับ “ทำร้ายและ นำมาซึ่งภัยอันตรายอย่างมหันต์” ต่อประชากรของพระองค์

พระเยซูเคยตรัสเตือนว่า

10 ขโมยนั้นย่อมนำมาเพื่อจะลักและฆ่าและทำลายเสีย

เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์ ยอห์น 10:10

คำพูดและการกระทำเปิดเผยให้เห็นความเชื่อศรัทธา ทัศนคติ และ แรงจูงใจภายในที่แท้จริง “สิ่งที่อยู่ในใจ” จะสำแดงออกมาทางวาจาและการประพฤติ ถ้าใจไม่บริสุทธิ์ สิ่งที่เราพูดและทำ ก็จะเป็น ‘การเสแสร้ง’ ซึ่งจะเสแสร้งอยู่ได้ไม่นาน

5) บททดสอบรากฐานที่ดีเมื่อเผชิญวิกฤต คือ การกระทำตามคำสอนของพระเยซูคริสต์

บททดสอบของรากฐานที่ดีสำหรับการเผชิญวิกฤตจากคำอุปมาเรื่อง “การสร้างบ้านบนศิลา และบนทราย” ปรากฏในข้อ 46 ถึง 49

46 “เหตุไฉนท่านทั้งหลายจึงเรียกเราว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า’

แต่ไม่กระทำตามที่เรายกนั้น 47 ทุกคนที่มาหาเราและฟังคำของเรา และกระทำตามคำนั้น เราจะแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้ว่า เขาเปรียบเหมือนผู้ใด 48 เขาเปรียบเหมือนคนหนึ่งที่สร้างตึก (บ้าน) เขาขุดลึกลงไปแล้วตั้งรากบนศิลา และเมื่อน้ำมาท่วม กระแสน้ำไหลเชี่ยวกระทบกระทั่ง แต่ทำให้หวั่นไหวไม่ได้ เพราะได้สร้างไว้มั่นคง 49 ส่วนคนที่ได้ยินและมิได้กระทำตาม เปรียบเหมือนคนหนึ่งที่สร้างตึกบนดิน (ทราย) ไม่ก่อราก เมื่อกกระแสน้ำไหลเชี่ยวกระทบกระทั่งตึกนั้น ตึกนั้นก็พังทลายลงทันที และความพินาศของตึกนั้นก็ใหญ่ยิ่งนัก” ลูคา 6:46-49

เมื่อมองดูบ้าน(ตึก)ทั้งสองหลังจะเหมือนกันทุกประการ ทั้งหน้าต่าง ประตู หลังคา ขนาด พื้น แบบห้อง มองไม่เห็นความแตกต่าง เพราะความแตกต่างอยู่ที่ “ฐานราก (Foundation)” ซึ่งเป็น ความแตกต่างที่บ่งบอกถึง “ความหายนะของบ้าน” เช่นเดียวกัน กับชีวิตของคนที่ไม่สนใจ พระเจ้า ไม่สนใจองค์พระเยซูคริสต์ ไม่สนใจความรอดหลุดพ้นจากความบาปไม่สนใจที่จะเชื่อศรัทธา วางใจในองค์พระเยซูคริสต์ ชีวิตของเขาดูเหมือนว่าจะดี ประสบความสำเร็จ เหมือนกับคนที่ เป็น คริสเตียน การที่เขาไม่ให้ความสนใจในเรื่องต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้ทำให้เขานอนไม่หลับ หรือ เป็นกังวล ใดๆเลย เขาเข้มแข็งและปลอดภัย เหมือนกับคนอื่นๆ แต่เมื่อพายุฝน โหมกระหน่ำ น้ำเชี่ยวกราก ภาโถมเข้าใส่ ไม่ว่าจะ เป็นอุบัติเหตุ หรือ การสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก หรือการทรยศหักหลัง ธุรกิจ ที่ล้มละลาย หรือ โรคภัยไข้เจ็บที่ทุกข์ทรมาน รักษาไม่หาย พวกเขา ก็ปราศจากที่พึ่ง เขาสูญเสีย ทรัพย์สินสมบัติ สุขภาพร่างกาย ความสุขสมบูรณ์ กลับกลายเป็น “บุคคลที่น่าสมเพชเวทนา” ดังที่พระเยซูคริสต์ทรงเคยเตือนในคำอุปมาเกี่ยวกับ “คนที่มูมานะผิดเรื่อง” ว่า

19 แล้วเราจะว่าแก่จิตใจของเราว่า “จิตใจเอ๋ย เจ้ามีทรัพย์สินสมบัติมากเก็บไว้พอหลายปี จงอยู่สบาย กิน ดื่ม และรื่นเริงเถิด” 20 แต่พระเจ้าตรัสแก่เขาว่า ‘โอ คนโง่ ในคืนวันนี้ ชีวิตของเจ้าจะต้องเรียกเอาไปจากเจ้า แล้วของซึ่งเจ้าได้รวบรวมไว้นั้นจะเป็นของใครเล่า’ 21 คนที่สำสมทรัพย์สินสมบัติไว้สำหรับตัว และได้มั่งมีจำเพาะพระเจ้าก็เป็นเช่นนั้นแหละ ลูคา 12:19-21

ในพระคัมภีร์มีคำตักเตือนมากมายในทำนองนี้ อย่างชัดเจนถึง “ความโง่เขลาของการมองข้ามพระเจ้า” การมูมานะสร้างฐานะและแสวงหาอำนาจสูงส่งโดยปราศจากพระเจ้า การที่มีทุกสิ่งทุกอย่าง แต่ขาดสิ่งที่สำคัญที่สุดเพียงอย่างเดียวซึ่งจะขาดเสียมิได้ นั่นก็คือ องค์พระเยซูคริสต์

💡 ช่างน่าเสียดาย ที่พ่อแม่คริสเตียนหลายคนให้ความสำคัญต่อความสำเร็จของลูกในการศึกษาเล่าเรียน ในหน้าที่การงาน เหนือสิ่งอื่นใด แต่กลับมอง “เรื่องของความเชื่อศรัทธาในองค์พระเยซูคริสต์, บุคลิกลักษณะแห่งความชอบธรรม และ การเติบโตฝ่ายวิญญาณของลูก” มีความสำคัญเป็นรอง จึงเป็นเรื่องน่าเศร้า ที่พ่อแม่เหล่านั้นจะเห็น ‘บ้าน’ หรือ ชีวิตของลูกที่ถูกสร้างโดยปราศจาก “รากฐานที่มั่นคงในพระเจ้า”

เราต้องไม่ลืมว่าพระเยซูคริสต์ทรงถูกล้อมรอบไปด้วยฝูงชนที่ชื่นชมพระองค์ที่มีความสนใจในคำสอนของพระองค์
ดังนั้นพระเยซูคริสต์จึงทรงให้คำตักเตือนที่ชัดเจน ไม่เพียงแต่สำหรับ “คนโง่เขลาที่ดำเนินชีวิตปราศจากรากฐานที่มั่นคง” เท่านั้น แต่ทรงเตือน “ผู้ที่มีความเชื่อศรัทธา มีความ ร้อนรน กระตือรือร้น (คลั่งศาสนา) บนรากฐานที่จอมปลอม ไม่มั่นคง” เช่นกัน

สังคมปัจจุบันมักจะกล่าวว่า “ทุกศาสนาเหมือนกันหมดคือ สอนคนให้เป็นคนดี” ดังนั้นจึงเป็นการไม่เหมาะสมและไม่สามารถที่จะตัดสินว่า “ศาสนาไหนจะดีกว่ากัน?” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตัดสินไม่ได้ว่าความเชื่อศรัทธาอย่างหนึ่ง “เป็นเรื่องจริง เป็นความจริง” อีกอย่างเป็น “ความเท็จ”

💡 ‘ไม่เชื่ออย่าลบหลู่’ เป็นคำพูดที่สังคมชอบใช้ แต่คำพูดลักษณะนี้ ปิดกั้นการที่คนจะคิดวิเคราะห์ สิ่งต่างๆ ด้วยเหตุและผล (เพราะ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความกลัวทำให้คนไม่กล้าขบคิดใคร่ครวญ)

ท่ามกลางสถานการณ์ที่เต็มไปด้วยความสับสน มนุษย์ให้ความสำคัญต่อ “การฝึกจิตเพื่อพัฒนาตนเอง” อะไรที่ดีสำหรับคุณก็เป็นความจริงสำหรับคุณ อะไรที่ดีสำหรับฉันก็เป็นความจริงสำหรับฉัน ถึงแม้ว่าพระเจ้าจะถูกกีดกันออกไป และ ‘พระเยซูคริสต์ก็เป็นเพียงหนึ่งในตัวเลือกเท่านั้น’ หรือ เป็นเพียงความคิดเห็น ความศรัทธาของคนบางคน

แต่ ท่านอัครทูตเปาโลกล่าวว่า

11 เพราะว่ามีผู้ใดจะวางรากอื่นอีกไม่ได้แล้ว นอกจากที่วางไว้แล้ว คือ พระเยซูคริสต์
1 โครินธ์ 3:11

พระเจ้าทรงมีพระบุตรองค์เดียว พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าเท่านั้นที่จะสามารถแบกรับโทษ ความบาปผิด เวรกรรม ของมนุษย์ทั้งโลกได้ เพื่อที่มนุษย์จะได้รับการอภัยโทษบาป (forgiveness) เพราะพระองค์ทรงรับโทษบาปแทนมนุษย์แล้ว โทษของความบาป คือ ความตาย

23 เพราะว่าการค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือ ชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา โรม 6:23

คริสตศาสนาเป็น “ความจริง” ที่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง มีหลายคนปฏิบัติที่ปฏิเสธว่า “ความจริงที่เป็นรูปธรรมไม่มีในศาสนา” เขามักกล่าวว่า “อะไรจริงสำหรับคุณ ก็คือ ความจริงสำหรับคุณ แต่ไม่ใช่สำหรับฉัน” และกล่าวขำว่า “นี่คือ ความจริงของฉัน อะไรคือความจริงของคุณ?” เขามีความพึงพอใจ เมื่อ “ความจริงของตน” ทำให้ตัวเองรู้สึกดี ปลอดภัย หรือ มีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากคนอื่น โดยไม่หวัง หรือ เป็นกังวลว่า “ความจริงที่ตนยึดถืออยู่นั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง หรือเปล่า?”

แต่ “ความจริงในพระคัมภีร์” สัมพันธ์กับ “ความเป็นจริง” เป็น “สภาวะแห่งความเป็นจริงของโลกนี้” ความจริงที่นำมาซึ่งความรอดหลุดพ้น คือ ความจริงที่เกี่ยวข้องกับ “พระเยซูคริสต์เจ้า” ผู้ทรงตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต” พร้อมกับตรัสอีกหลายครั้งว่า “เราบอกความจริงแก่ท่าน”

พระเยซูคริสต์บอกถึง “ความจริงที่พระบิดา ทรงเปิดเผยให้เห็น” พระเยซูคริสต์ คือ แสงสว่างแห่งความจริง, พระเยซูคริสต์เป็นอาหารแห่งชีวิตและเป็นเถาองุ่นแท้, คำตรัสของพระองค์ คือความจริง, การพิพากษาของพระองค์ คือ ความจริงที่เที่ยงแท้ และยุติธรรม, ทุกคนที่รักความจริง ก็จะฟังพระองค์

17ขอทรงโปรดชำระเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริง พระวณะของพระองค์เป็นความจริง
ยอห์น 17:17

6พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึง
พระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา
ยอห์น 14:6

24เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเราและวางใจในพระองค์
ผู้ทรงใช้เรามา ผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์ และไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว
ยอห์น 5:24

37ปีลาตจึงทูลพระองค์ว่า “ถ้าเช่นนั้นท่านก็เป็นกษัตริย์นะซี” พระเยซูตรัสตอบว่า
“ท่านพูดว่าเราเป็นกษัตริย์ เพราะเหตุนี้เราจึงเกิดมาและเข้ามาในโลก
เพื่อเป็นพยานให้แก่สัจจะ (ความจริง) คนทั้งปวงซึ่งอยู่ฝ่ายสัจจะ (ความจริง) ย่อมฟังเสียงของเรา”
ยอห์น 18:37

33เพราะว่าอาหารของพระเจ้า นั้น คือท่านที่ลงมาจากสวรรค์ และประทานชีวิตให้แก่โลก”
35พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นอาหารแห่งชีวิต ผู้ที่มาหาเราจะไม่หิว
และผู้ทีวางใจในเรา จะไม่กระหายอีกเลย
ยอห์น 6:33,35

9 ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงนั้นได้ แม้ขณะนั้นกำลังเข้ามาในโลก
10 พระองค์ทรงอยู่ในโลก ซึ่งพระเจ้าทรงสร้างขึ้นมาจากพระองค์ แต่โลกหาได้รู้จักพระองค์ไม่
ยอห์น 1:9-10

16 แต่ถึงแม้ว่าเราจะพิพากษา การพิพากษาของเราก็ถูกต้อง เพราะเรามีได้พิพากษา
โดยลำพัง แต่เราพิพากษาร่วมกับพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา ยอห์น 8:16

1 “เราเป็นเถาองุ่นแท้ และพระบิดาของเราทรงเป็นผู้ดูแลรักษา 2 แขนงทุกแขนงในเราที่ไม่ออกผล
พระองค์ก็ทรงตัดทิ้งเสีย และแขนงทุกแขนงที่ออกผล พระองค์ก็ทรงลิดเพื่อให้ออกผลมากขึ้น
ยอห์น 15:1-2

การที่พระเยซูคริสต์ทรงตรัสครั้งแล้วครั้งเล่าว่า “เราบอกความจริงแก่ท่าน” ไม่เพียงแต่บ่งบอกว่า
พระเยซูคริสต์ทรงสนใจใน “ความจริง” พระองค์กำลังสื่อให้เราทราบว่า **สิ่งที่พระองค์ตรัส ล้วนแล้ว
แต่เป็นความจริงทั้งสิ้น**

 คุณเชื่อพระเยซูคริสต์ไหม เมื่อพระองค์บอกว่าทรงพูดเรื่องจริง? แน่แน่นอน คริสเตียนทุกคนจะตอบ
ว่า “เชื่อสิ” แต่ถ้าเราตรวจสอบ **ทัศนคติและการกระทำ**ของเรา เราคงจะต้องยอมรับสารภาพว่า
บ่อยครั้งการกระทำของเรานั้น **ไม่บ่งบอกว่า เราเชื่อในคำตรัสสอน**ของพระเยซู

เพราะ “**ธรรมชาติบาปของมนุษย์**” เรากลับชอบฟัง “**คำหลอกลวงที่น่าฟัง**” ในโลกนี้มีเสียงที่แข็งแรงแ
ประโคนบอกเราว่า “**นี่คือความจริง**” ทั้งๆที่ **ไม่ได้เป็นความจริง**เลย และเราก็ทำตาม “**สิ่งที่เราได้รับ**
การยั่วเย้า หลอกล่อ เหล่านั้น” นี่คือเหตุผลว่า **ทำไมเราจึงต้องสนใจใน “ความจริงขององค์พระเยซู**
คริสต์” พระเยซูไม่เพียงแต่พูดความจริงเท่านั้น แต่พระองค์มี “**หลักฐานสนับสนุน**” ในสิ่งที่พระองค์
ทรงตรัสว่าเป็นความจริง: จาก **พระวจนะ**ตอนต่างๆและจาก **คำพยากรณ์**ที่ชี้ชัดถึงพระองค์ พระเยซู
ทรงสำแดงว่า **พระองค์เป็นใคร** จาก **สิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ** ไม่เพียงแต่ด้วยคำพูด แต่ด้วย
การอัศจรรย์ต่างๆที่ทรงกระทำ การตรัสสอนของพระองค์ก็มี **เหตุมีผล** ที่สำคัญที่สุด คือ การ
อัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเป็นสิ่งที่ยืนยันว่า **พระองค์เป็นใคร?** นั่นคือ การที่พระเยซู ทำนายคาดการณ์
ล่วงหน้าถึงการที่พระองค์จะต้อง **สิ้นพระชนม์**และ **เป็นขึ้น**จากความตายซึ่งเกิดขึ้นจริง ตามที่พระองค์
ทรงตรัสไว้ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็น “**หลักฐานที่บ่งบอกอย่างชัดเจนว่า พระองค์กำลังประกาศ**
ความจริง”

 คุณเชื่อพระเยซูคริสต์ไหม เมื่อพระองค์ตรัสว่าพระองค์กำลังประกาศความจริงต่อคุณ? ถ้าเช่นนั้น
แล้ว **ทัศนคติและการกระทำ**ของคุณ **บ่งบอกว่า** คุณเชื่อในคำตรัสสอนของพระเยซู หรือเปล่า?

 มีคำสอนใดบ้างของโลกที่ยั่วให้คุณเชื่อและนำมาปฏิบัติ โดยที่คำสอนเหล่านั้นมีผลกระทบต่อ
ความสัมพันธ์ของคุณกับองค์พระเยซูคริสต์ (เจ้าเหนือชีวิตของคุณ) และกับคนอื่น?

การที่พระเยซูคริสต์ทรงเป็นขึ้นจากความตายเป็นการพิสูจน์ว่า ทุกอย่างที่เราเชื่อที่พระเยซูทรงตรัสนั้น เป็นความจริง หลายสิ่งหลายอย่างที่พระองค์ทรงตรัสเป็นเรื่องที่ท้าทายวิถีการดำเนินชีวิต

***คำสอนใดของพระเยซูคริสต์ที่คุณกระเสือกกระสนที่จะเข้าใจและยอมรับ?**

****“ความจริงที่พระเยซูคริสต์ทรงตรัสสอนคุณ”มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของคุณอย่างไรบ้าง?**

สำหรับผู้ที่เคยโตมาท่ามกลาง ‘คำสอนคริสเตียนที่ชัดเจน’ ก็อาจไม่รู้ตัวว่าสร้างชีวิต ที่เป็น “คริสเตียนเพียงในนาม (Nominal Christian)” - เป็นคริสเตียนเพียงแต่เปลือกนอก เขาไปนมัสการพระเจ้าที่คริสตจักรเป็นประจำทุกสัปดาห์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเยซูคริสต์ ชีวิตของเขา ไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลง คำสอนขององค์พระเยซูคริสต์ไม่ได้มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต พวกเขาเรียกพระเยซูคริสต์ว่า “เจ้าชีวิต (Lord)” แต่พวกเขาไม่ได้ทำตามคำสั่งสอนของพระองค์ คนเหล่านี้ไม่ตระหนักถึงความชั่วร้ายที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา พวกเขาไม่เคยสัมผัสถึง “ภาวะและความเจ็บปวด” จาก “ความรู้สึกผิด” อันเป็นผลเนื่องมาจากความผิดบาป เขาไม่เคยสำนึกผิดอย่างแท้จริง และ ไม่ได้แสวงหาความรอดหลุดพ้นจากความบาปที่ผูกมัดเขาอยู่ เขาไม่คิดว่าตนเองได้หลงหายไปจากทางของพระเจ้า เขาคิดว่า ตนเองเป็นคนดี เป็นที่ยอมรับของคนอื่น แต่นั่นไม่สามารถทำให้ใครเป็นคริสเตียนได้ เขา “สร้างชีวิต” ที่น่าเคารพยกย่อง มีศักดิ์ศรี ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม น่านับถือ และมีเสน่ห์น่าดึงดูด โดยคิดว่า แค่นั้นก็เพียงพอแล้ว ไม่ต่างอะไรกับฝูงชนที่ติดตามพระเยซูคริสต์ คอยฟังคำสอนของพระองค์ แต่น่าอนาถ ที่เขาไม่เคยปฏิบัติตามคำสอนเลย

ดังนั้นเมื่อเผชิญวิกฤตปัญหา พายุฝนกระหน่ำ กระแสน้ำเชี่ยวกราก ภาโถมเข้าใส่ ชีวิตของเขาก็สิ้นคลอน แล้วเขาก็ร้องหาพระเจ้าว่า “พระเจ้าทรงอยู่ที่ไหน? เหตุใดพระองค์ทรงอนุญาตให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น?” เพราะว่า ชีวิตของเขาไม่ได้ก่อรากบนศิลา ชีวิตเขาปราศจากความเชื่อศรัทธาที่แท้จริงที่ยังรากลึกลงในองค์พระเยซูคริสต์ ไม่มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระองค์ เขาก็ต่อว่าพระเจ้า และ หมดอาลัยตายอยาก หรือ เมื่อการทดลองเข้ามา พายุแห่งความสงสัยใหม่ กระหน่ำด้วยความรุนแรงอย่างไม่เคยพานพบมาก่อน ความเชื่อศรัทธาของเขาถูกทำลาย และ ความเชื่อศรัทธาที่ไม่หยั่งรากลึกในพระคริสต์ต้องพังทลายลง เพราะ ทนแรงกดดันไม่ไหว

ดังนั้นคุณและผม จำเป็นจะต้องตรวจสอบรากฐานชีวิตของเราแต่ละคน พินิจพิเคราะห์ตรวจสอบความเชื่อศรัทธาในองค์พระเยซูคริสต์ที่เรามี!

- ★ **คุณได้คุกเข่าที่ไม้กางเขนด้วยความสำนึกในความผิดบาปของคุณอย่างแท้จริง หรือไม่?**
- ★ **คุณยอมจำนนต่อพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าและยอมรับ“ความรอดหลุดพ้น” และ “การอภัยโทษบาป”ที่พระองค์ทรงหยิบยื่นให้คุณ โดยพระคุณ แล้วหรือไม่?**
- ★ **คุณตอบสนองต่อพระคุณความรักด้วยการยอมจำนนให้พระองค์เป็น “เจ้าเหนือชีวิตของคุณ” ในทุกๆส่วนของชีวิต แล้วหรือไม่?**

เราจะต้องไม่ทำเป็นเรื่องเล่นในเรื่องเหล่านี้ และтикหักไปเอง เพราะการที่เราเกิดมาในครอบครัวคริสเตียน ไม่ได้ทำให้เราเป็นคริสเตียนโดยอัตโนมัติ เราไม่ได้เป็นผู้ที่เชื่อศรัทธาในองค์พระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง เพียงเพราะว่า เราไม่เคยสงสัย หรือ ตรวจสอบความจริงที่เราได้รับสั่งสอนมา เราอาจไม่เคยสงสัย หรือ ตรวจสอบความจริงเหล่านี้ เพราะเราไม่ได้ใส่ใจเพียงพอที่จะตรวจสอบ เราสักแต่ ยอมรับโดยไม่ได้พินิจพิเคราะห์และนำมาปฏิบัติในการดำเนินชีวิต ความเชื่อศรัทธาที่ผิวเผิน ปราศจากการใคร่ครวญจะไม่สามารถทนต่อแรงกดดัน เมื่อต้องเผชิญกับวิกฤตชีวิต

ให้สังเกตด้วยว่า พายุฝนกระหน่ำ น้ำเชี่ยวกราก ธาราถล่ม ชัดกระแทกบ้านทั้งสองหลัง โดยไม่มีข้อยกเว้น ในพระคัมภีร์ไม่เคยสอนว่า เมื่อเราเป็นประชากรของพระเจ้า หรือ เมื่อเราเป็นสาวกติดตามองค์พระเยซูคริสต์แล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นจะโรยด้วยกลีบกุหลาบ ชีวิตมีความสุข เรียบง่าย ประสบแต่ความสำเร็จ เราจะรอดปลอดภัยจากวิกฤตชีวิต ไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย

พระเจ้าไม่ได้เป็นเครื่องรางของขลัง ที่ช่วยให้คุณแคล้วคลาด จากวิกฤตชีวิต
พระเจ้าไม่เคยสัญญาว่า จะปกป้องคุณจากปัญหา และวิกฤตชีวิต
แต่พระองค์ทรงสัญญาว่าจะทรงอยู่เคียงข้างคุณในทุกปัญหา และวิกฤตชีวิต
ผู้เชื่อศรัทธาทุกคน ต้องการมากยิ่งขึ้นกว่าสิ่งอื่นใด คือ การที่ 'พระเจ้าทรงห่วง ทรงรัก ทรงอยู่ด้วย และ ทรงทราบ ว่า เรากำลังเผชิญวิกฤตในชีวิต'

เมื่อความเจ็บไข้ได้ป่วย มาเยือน, เมื่อความลำบากทั้งโลก จูโจม, เมื่อการทดลองใหม่กระหน่ำ, เมื่อความสงสัย ธาราถล่ม, เมื่อต้องเผชิญ การกดขี่ข่มเหง พระวาระของพระเจ้าเตรียมเราสำหรับ "เวลาแห่งความยากลำบาก" มีพระสัญญามากมายว่า "พระเจ้าจะทรงช่วยเหลือเราท่ามกลาง วิกฤตชีวิต" แต่ไม่มีพระสัญญาว่า "เราจะไม่ต้องเผชิญวิกฤตในชีวิตเลย"

การสร้างบ้านโดยมีรากฐานอยู่บนศิลา เป็น "งานที่หนักและใช้เวลา" แต่เมื่อพายุกระหน่ำ เกิดภาวะวิกฤตเกินความคาดคิด เราจะพบว่า การลงทุนลงแรง กับฐานรากนั้น เป็น "สิ่งเดียวที่จะทำให้เราอยู่รอด และมีชัยชนะได้"

💡 ถ้าหากคุณพบว่า ตัวเอง ฟังคำสอน ขององค์พระเยซูคริสต์ แต่ไม่ประพฤติปฏิบัติตาม

จงสำรวจดูว่า เหตุผลของคุณคืออะไร?
แล้วจงขอพระเจ้าที่จะช่วยคุณ
จัดการกับเหตุผลข้ออ้างต่างๆเหล่านั้น

แต่เมื่ออายุสงบ ผ่นหยุดตก และ น้ำลดลง ชีวิตของคริสเตียนและความเชื่อศรัทธายังคง ยืนหยัดอยู่ได้ เพราะ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์ทรงอยู่เคียงข้างและทรงนำพาให้ผ่านพ้นวิกฤต ชีวิตไปได้ หลายครั้งเราจะพบว่า “เราไม่รู้ว่า เรารอด ผ่านมาได้อย่างไร?” แต่เมื่อผ่านมาแล้ว เราก็จะมี “ประสบการณ์ชีวิตที่มหัศจรรย์ (คำพยานชีวิต)” ที่สามารถแบ่งปันให้กับคนอื่นได้เห็นถึง “ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า” เพราะเราได้ผ่านพ้นวิกฤตชีวิต หันหลังให้กับปัญหา และมุ่งหน้าไปสู่ สง่าราศีในพระนิเวศน์ของพระบิดา

“วิกฤตชีวิต” ทำให้เราได้มีประสบการณ์กับองค์พระเยซูคริสต์เดินเคียงข้างในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน ทำให้ เราเติบโตขึ้น เข้มแข็งขึ้น ฉลาดสุขุมขึ้น อย่างไม่คาดคิด และ มีบุคลิกลักษณะที่หนักแน่นขึ้น เพราะเราได้ผ่าน “บททดสอบแห่งชีวิต” เราได้พิสูจน์ว่า “รากฐานชีวิตนั้นตั้งมั่นคงอยู่บนศิลา (ชีวิตที่อยู่ในพระเยซูคริสต์) ซึ่งไม่เคยสั่นคลอน” และ เราทั้งหลาย อิมเอบอยู่ในพระคุณและความรักของพระบิดาผู้เป็นพระบิดา อามีน

คำถามชวนคิดใคร่ครวญ

- 1) หลักการสำคัญ 5 ประการ สำหรับ ‘การสร้างชีวิตให้มีความมั่นคง สามารถฟันฝ่ามรสุมชีวิต’ มีอะไรบ้าง?
- 2) การยืนยันว่า “ไม่มีใครมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของฉัน ฉันตัดสินใจด้วยตัวเอง” ส่งผลต่อเรา อย่างไรบ้าง?
- 3) การตัดสินใจว่า “คุณจะให้ใครมามีอิทธิพลต่อชีวิตคุณ?” สำคัญอย่างไร? จงอธิบาย
- 4) “การตัดสินใจครั้งสำคัญที่สุดในชีวิต” ของมนุษย์แต่ละคน คือ อะไร?
- 5) “สิ่งที่สำคัญที่สุดที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์โลก” คือ อะไร? จงอธิบาย
- 6) คริสเตียน คือ ผู้ใด? จงอธิบาย
- 7) “แนวทางการดำเนินชีวิตแบบใหม่ ที่ปฏิวัติ วิธีชีวิต และพลิกคว่ำระบบของโลกนี้” เป็นไปได้อย่างแน่นอนสำหรับสาวกทุกคน เพราะเหตุใด? จงอธิบาย
- 8) เหตุใด พระเยซูคริสต์จึงเตือนไม่ให้ เราติดตาม “ผู้นำจอมปลอม” แต่ให้ติดตาม พระเยซูคริสต์องค์ที่แท้จริงเท่านั้น
- 9) คำตรัสสอนของพระเยซูจากประสบการณ์ในร้านของช่างไม้ ที่ลำลึกแหลมคมเกี่ยวกับ เศษไม้และท่อนไม้ มีบทเรียนอย่างไรบ้าง? จงอธิบาย
- 10) “บทเรียนจากคู่มือการพยากรณ์” เตือนเราอย่างไรบ้าง?

- 11) เหตุใด จึงต้องระมัดระวังในการแยกแยะระหว่าง “คำสอน และ ผู้สอน” ที่ดีและไม่ดี?
จงอธิบาย
- 12) เราจะแยกแยะระหว่าง “คำสอน และ ผู้สอน” ที่ดี และไม่ ดี ได้อย่างไร? จงอธิบาย
- 13) บททดสอบ ของรากฐานที่ดีสำหรับการเผชิญวิกฤตจากคำอุปมาเรื่อง
“การสร้างบ้านบนศิลาและบนทราย” คืออะไร? จงอธิบาย
- 14) จงสำรวจชีวิต คุณว่า “มีส่วนใดในชีวิตที่คุณ มองข้ามพระเจ้า”?
- 15) คุณจะสร้างชีวิตของลูกให้มี “รากฐานที่มั่นคงในพระเจ้า” ได้อย่างไร?
- 16) “คริสเตียนเพียงในนาม(เป็นคริสเตียนเพียงแต่เปลือกนอก)” มีลักษณะอย่างไร?
- 17) เหตุใด “ถ้า คุณไม่ได้ พินิจพิจารณา ตรวจสอบความจริง ที่คุณได้รับ สั่งสอนมา
และนำมาปฏิบัติ ในการดำเนินชีวิต” จะทำให้คุณ ไม่สามารถทนต่อแรงกดดัน
เมื่อต้องเผชิญกับวิกฤตชีวิต?
- 18) สิ่งที่คุณเชื่อศรัทธาทุกคน ต้องการมากยิ่งขึ้นกว่าสิ่งอื่นใด คืออะไร?
- 19) จงแบ่งปัน “ประสบการณ์ชีวิตที่มหัศจรรย์(คำพยานชีวิต)” ของคุณให้คนอื่นได้เห็นถึง
“ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า”
- 20) “วิกฤตชีวิต” มีประโยชน์อย่างไรบ้าง?
- 21) คุณจะลงทุนลงแรง ทำ “งานที่หนักและใช้เวลา” เพื่อพัฒนาฐานรากชีวิตของคุณ
ให้มีความมั่นคงได้อย่างไร?

